Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

8.7.2015

B8-0703/2015 }
B8-0704/2015 }
B8-0708/2015 }
B8-0710/2015 }
B8-0712/2015 } RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4

til erstatning af beslutningsforslag fremsat af grupperne:
Verts/ALE (B8-0703/2015)
EFDD (B8-0704/2015)
GUE/NGL (B8-0708/2015)
ALDE (B8-0710/2015)
S&D (B8-0712/2015)

om Bahrain, navnlig sagen om Nabeel Rajab
(2015/2758(RSP))

Josef Weidenholzer, Victor Boştinaru, Richard Howitt, Alessia Maria Mosca, Arne Lietz, Norbert Neuser, Elena Valenciano, Eric Andrieu, Nikos Androulakis, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, Goffredo Maria Bettini, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Nicola Caputo, Andi Cristea, Miriam Dalli, Isabella De Monte, Doru-Claudian Frunzulică, Enrico Gasbarra, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini, Sergio Gutiérrez Prieto, Liisa Jaakonsaari, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Krystyna Łybacka, Marlene Mizzi, Victor Negrescu, Momchil Nekov, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Miroslav Poche, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Olga Sehnalová, Siôn Simon, Claudia Tapardel, Marc Tarabella, Julie Ward, Maria Arena, Theresa Griffin, Kashetu Kyenge, Vincent Peillon, Tibor Szanyi, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho, Viorica Dăncilă
for S&D-Gruppen
Beatriz Becerra Basterrechea, Ramon Tremosa i Balcells, Pavel Telička, Marielle de Sarnez, Filiz Hyusmenova, Antanas Guoga, Javier Nart, Izaskun

Bilbao Barandica, Petras Auštrevičius, Juan Carlos Girauta Vidal, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Frédérique Ries, Marietje Schaake, Ivan Jakovčić, Gérard Deprez, Jozo Radoš, Alexander Graf Lambsdorff, Robert Rochefort, Louis Michel, Johannes Cornelis van Baalen, Nedzhmi Ali, Petr Ježek, Urmas Paet, José Inácio Faria, Martina Dlabajová, Nathalie Griesbeck, Hannu Takkula, Catherine Bearder, Philippe De Backer
for ALDE-Gruppen
Marie-Christine Vergiat, Lola Sánchez Caldentey, Tania González Peñas, Barbara Spinelli, Patrick Le Hyaric
for GUE/NGL-Gruppen
Alyn Smith, Barbara Lochbihler, Michel Reimon, Davor Škrlec, Heidi Hautala
for Verts/ALE-Gruppen
Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo
for EFDD-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om Bahrain, navnlig sagen om Nabeel Rajab (2015/2758(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Bahrain, især af 6. februar 2014 om Bahrain, navnlig sagerne om Nabeel Rajab, Abdulhadi al-Kwawaja og Ibrahim Sharif[1],

– der henviser til udtalelsen fra talsmanden for den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Federica Mogherini af 17. juni 2015 om dommen i Bahrain over generalsekretæren for al-Wefaq, Ali Salman,

– der henviser til det 24. Fælles Råd EU-GCC og ministermødet i Doha i Qatar den 24. maj 2015,

– der henviser til den beslutning, som Den Arabiske Ligas ministerråd traf på mødet i Kairo den 1. september 2013, om at oprette en panarabisk menneskerettighedsdomstol i Bahrains hovedstad, Manama,

– der henviser til beretningen om den bahrainske regerings implementering af henstillingerne fra Bahrains Uafhængige Undersøgelseskommission af februar 2014 og opdateringen af FN's universelle regelmæssige gennemgang, der blev fremlagt af den bahrainske regering i september 2014;

– der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 1966 og FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder samt det arabiske menneskerettighedscharter, som Bahrain alle er tiltrådt,

– der henviser til EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der vedtoges i juni 2004 og ajourførtes i 2008,

– der henviser til FN's konvention om begrænsning af statsløshed,

– der henviser til de nye EU-strategiske rammer og handlingsplanen for menneskerettigheder, der har til formål at stille beskyttelse og overvågning af menneskerettighedssituationen i centrum for alle EU-politikker, og som indbefatter et specifikt afsnit om beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere;

– der henviser til EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder Stavros Lambrinidis' besøg i Bahrain i slutningen af maj 2015,

– der henviser til artikel 5 og 19 i verdenserklæringen om menneskerettighederne,

– der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

A. der henviser til, at Bahrain har lovet at gøre fremskridt i reformerne af landets

[1] Vedtagne tekster, P7_TA(2014)109.

menneskerettighedssituation efter fremlæggelsen af beretningen fra Bahrains Uafhængige Undersøgelseskommission den 23. november 2011 og den opfølgende beretning af 21. november 2012;

B. der henviser til, at Bahrains oprettelse af et ombudsmandsembede under indenrigsministeriet, af en Kommission for Fangers og Tilbageholdtes Rettigheder og en særlig efterforskningsenhed er positive tegn; der henviser til, at disse institutioner bør gøres mere uvildige, gennemskuelige og uafhængige af statsapparatet;

C. der henviser til, at de bahrainske myndigheder siden begyndelsen af opstanden i 2011 har optrappet anvendelsen af repressive midler mod civilsamfundsaktivister og fredelige modstandstilkendegivelser; der henviser til, at 47 stater, herunder alle 28 EU-medlemsstater, den 10. juni 2014 undertegnede en fælles erklæring på FN's menneskerettighedsråds 26. samling omhandlende de stærkt bekymrende forhold vedrørende menneskerettighedssituationen i Bahrain; der henviser til, at den fælles udtalelse udtrykkeligt omtalte forhold såsom lange straffe for udøvelse af retten til fredelig forsamling og forening, manglende garantier for en retfærdig rettergang, undertrykkelse af demonstrationer, fortsat chikane og fængslinger af personer, der udøver deres menings- og ytringsfrihed, mishandling og tortur af personer i myndighedernes forvaring, vilkårlig fratagelse af nationalitet uden retfærdig rettergang og utilstrækkelig ansvarsplacering for menneskerettighedsovertrædelser;

D. der henviser til, at Nabeel Rajab, den bahrainske menneskerettighedsforkæmper og formand for Bahrain-centret for menneskerettigheder (BCHR), vicegeneralsekretær i det Det Internationale Menneskerettighedsforbund (FIDH) og medlem af rådgivningsudvalget under Human Rights Watchs Mellemøstafdeling, blev idømt seks måneders fængsel alene for fredeligt at have udøvet sin ytringsfrihed; der henviser til, at Nabeel Rajab blev arresteret den 1. oktober 2014 efter sit besøg i Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettighed på anklage om at have tweetet om en gruppe landsmænd, der angiveligt samarbejdede med IS/Daesh; der henviser til, at han blev sigtet for at have fornærmet en offentlig institution og hæren; der henviser til, at FN's Arbejdsgruppe om Vilkårlig Tilbageholdelse i november 2013 karakteriserede tilbageholdelsen af Nabeel Rajab som vilkårlig;

E. der henviser til, at Nabeel Rajab har afsonet indtil flere fængselsdomme, siden han oprettede Bahrain-centret for Menneskerettigheder i 2002; der henviser til, at Nabeel Rajab står over for anklager vedrørende hans ytringsfrihed og i øjeblikket risikerer op mod ti års fængsel for angiveligt at have "fornærmet et forskriftsmæssigt organ" og "spredt rygter i en krigssituation";

F. der henviser til, at mange menneskerettighedsforkæmpere som Nabeel Rajab, heriblandt Naji Fateel, den danske menneskerettighedsforkæmper Adbulhadi Al-Khawaja, den svenske politiske aktivist Mohammad Habib Al-Muqdad og "Bahrain 13"-gruppen, er blevet tilbageholdt og udsat for juridisk forfølgelse i Bahrain, er blevet fængslet og afsoner lange eller livsvarige domme som direkte gengældelse for deres menneskerettighedsarbejde; der henviser til, at flere af dem angiveligt er blevet udsat for vold, grov behandling og fysisk eller psykisk tortur;

G. der henviser til, at mere end 3000 fanger ifølge BCHR vilkårligt tilbageholdes, heraf

mange menneskerettighedsforkæmpere, der er blevet fængslet og afsoner lange eller livsvarige domme som direkte hævn for deres aktiviteter; der henviser til, at flere af dem angiveligt er blevet udsat for vold, grov behandling og fysisk eller psykisk tortur;

H. der henviser til, at generalsekretæren for Bahrains største oppositionsparti al-Wefaq, Sheik Ali al-Salman, den 16. juni blev idømt fire års fængsel i forbindelse med de regeringsfjendtlige demonstrationer, der udbrød i 2011, da opstandene under det "arabiske forår" i regionen var på deres højeste; der henviser til, at hans advokater under retssagen angiveligt blev forhindret i at plædere mundtligt og ikke har fået nogen reel mulighed for at undersøge bevismaterialet; der henviser til, at FN's uafhængige eksperter, der indgår som led i Menneskerettighedsrådets såkaldte særlige procedurer, indtrængende har opfordret de bahrainske myndigheder til at løslade Sheik Ali Salman;

I. der henviser til, at Bahrain siden 2012 har misbrugt antiterror-lovgivningen til vilkårligt at fratage aktivister og oppositionsmedlemmer deres statsborgerskab som gengældelse for deres dissidentaktiviteter, herunder fra mindst ni mindreårige; der henviser til, at over 100 aktivister, demonstranter og politikere ifølge indtil flere rapporter alene i 2015 er blevet frataget deres statsborgerskab, så de for en stor dels vedkommende er blevet statsløse, i strid med FN's konvention om begrænsning af statsløshed;

J. der henviser til, at der er sket stadig mere udbredt anvendelse af dødsstraffen i politisk motiverede sager siden 2011; der henviser til, at mindst syv personer er blevet dømt til døden i politiske retssager siden 2011, og fire af disse dødsdomme er faldet bare i 2015;

K. der henviser til, at Bahrains Uafhængige Undersøgelseskommission, der blev nedsat ved kongeligt dekret til at undersøge og rapportere om de begivenheder, der fandt sted i Bahrain i februar 2011, fremsatte en række henstillinger om menneskerettigheder og politiske reformer; der henviser til, at der er gjort fremskridt i at sanere lovsystemet og retsvæsenet, men at regeringen ikke i fuldt omfang har formået at implementere Undersøgelseskommissionens kernehenstillinger, navnlig hvad angår løsladelsen af demonstrationsledere dømt for at have udøvet deres ytrings- og forsamlingsfrihed; der henviser til, at forhandlingerne om forsoning – kaldet Den Nationale Dialog – er gået i stå; der henviser til, at visse grupper stadig er underrepræsenteret i det politiske system, og at sikkerhedsstyrkerne stadig ikke stilles til ansvar;

1. opfordrer til tiltalefrafald og øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle menneskerettighedsforkæmpere, politiske aktivister og andre personer, der er tilbageholdt og tiltalt for angivelige overtrædelser vedrørende ytrings-, forsamlings- og foreningsfriheden, herunder Nabeel Rajab, Sheik Ali Salman og "Bahrain-13"-gruppen;

2. anerkender de tilsagn, som de bahrainske myndigheder har givet om implementering af henstillingerne fra Undersøgelseskommissionen fra 2011 og FN's universelle regelmæssige gennemgang af Bahrain såvel som andre FN-mekanismers anbefalinger og den seneste løsladelse af en række fanger tiltalt for overtrædelser vedrørende deres politiske forenings- og ytringsfrihed; opfordrer indtrængende Bahrains regering til øjeblikkeligt at implementere alle henstillingerne i Undersøgelseskommissionens beretning og FN's universelle regelmæssige gennemgang, sætte en stopper for alle menneskerettighedskrænkelser og respektere menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i tråd med Bahrains internationale menneskerettighedsforpligtelser;

3. udtrykker stor bekymring over, hvordan den bahrainske antiterrorlovgivning misbruges til at overtræde menneskerettighederne, herunder gennem fratagelse af nationalitet;

4. fordømmer den fortsatte brug af tortur og anden grusom, nedværdigede behandling eller afstraffelse af fanger, fredelige demonstranter og medlemmer af oppositionen begået af de bahrainske myndigheder og opfordrer indtrængende den bahrainske regering til at efterleve de forpligtelser og tilsagn, der påhviler den i henhold til FN's konvention mod tortur;

5. tilskynder den bahrainske regering til at samarbejde med FN's særlige rapportører (navnlig om tortur, forsamlingsfrihed, dommeres og advokaters uafhængighed og menneskerettighedsforkæmpere) og udstede en åben invitation til disse;

6. noterer sig den bahrainske regerings igangværende bestræbelser på at reformere straffeloven og retsprocedurerne og tilskynder til, at denne proces fortsætter; opfordrer indtrængende den bahrainske regering til at tage alle skridt til at sikre et uvildigt og retfærdigt retsvæsen, der kan garantere retfærdig rettergang, og ombudsmandens, den særlige efterforskningsenheds og Det Nationale Menneskerettighedsinstituts uvildighed;

7. opfordrer til øjeblikkelig ratifikation af den valgfrie protokol til konventionen mod tortur, de anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder om ophævelse af dødsstraf, konventionen om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding, og den internationale Konvention om beskyttelse af migrerende arbejdstagere og deres familiers rettigheder;

8. opfordrer de bahrainske myndigheder til at videreføre den nationale dialog om konsensus i den hensigt at opnå varig og inklusiv national forsoning og holdbare politiske løsninger på krisen; gør opmærksom på, at legitim og fredelig kritik skal kunne udtrykkes frit i en holdbar politisk proces; minder i denne forbindelse de bahrainske myndigheder om, at den skal inddrage shia-flertallet og dets fredelige politiske repræsentanter på grundlag af den menneskelige værdighed og respekt og retfærdighed bør være et ufravigeligt element i enhver troværdig strategi for national forsoning og holdbare reformer;

9. glæder sig over, at oppositionslederen Ibrahim Sharif i juni 2015 blev tidligt løslads fra fængsel efter kongelig benådning; mener, at en sådan beslutning er et glædeligt og vigtigt skridt i processen til at fremme tillid i Bahrain;

10. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant til fortsat at gøre opmærksom på vigtigheden af reformer og forsoning i alle kontakter med den bahrainske regering; tilskynder på det kraftigste til nedsættelse af en EU-bahrainsk arbejdsgruppe om menneskerettigheder, men bemærker at en EU-bahrainsk menneskerettighedsdialog ikke kan erstatte en gennemgribende dialog mellem regering og opposition i Bahrain selv;

11. tager de henstillinger til efterretning, som er fremsat af ombudsmanden, Kommissionen for Fangers og Tilbageholdtes Rettigheder og den Nationale Institution for Menneskerettigheder, navnlig om tilbageholdtes rettigheder og leveforhold i fængslerne, ikke mindst hvad angår påstået mishandling og tortur; tilskynder disse organer til at udføre deres arbejde på uafhængig, uvildig og gennemsigtig vis og opfordrer de bahrainske myndigheder til at gennemføre disse henstillinger i fuldt omfang;

12. opfordrer til en hurtig, fælles EU-indsats til udarbejdelse af en omfattende strategi for, hvordan EU og Kommissionen aktivt kan arbejde for løsladelsen af de fængslede aktivister og samvittighedsfanger; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at sikre, at EU-delegationen i Riyadh og medlemsstaternes ambassader i Bahrain på behørig vis implementerer EU's menneskerettighedsretningslinjer, navnlig om menneskerettighedsforkæmpere og tortur, og aflægger rapport om denne implementering;

13. opfordrer til et EU-forbud mod eksport af tåregas og udstyr til håndtering af større menneskemængder, indtil undersøgelserne vedrørende misbrug heraf er blevet færdigbragt og de skyldige i misbruget af udstyret er blevet stillet til ansvar;

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, regeringen og parlamentet i Kongeriget Bahrain og til medlemmerne af Golfstaternes Samarbejdsråd.